

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/218/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2112217902
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Barcajová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2112217902.4

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Eva Barcajová a sudkýň: Mgr. Renáta Gavalcová a JUDr. Bibiána Ťažiarová, v právnej veci žalobcu: L.M.FINANC, s.r.o., IČO 36 250 244, so sídlom Trnava, Tehelná 5711/8, proti žalovanému: JUDr. P. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom B., Z. X, zastúpeného advokátom: JUDr. Peter Tóth, so sídlom Bratislava, Bartošková 7, o vypratanie nehnuteľnosti, v časti náhrady trov konania strán, na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava č. k. 16C/102/2012-316 zo dňa 2.5.2016, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v časti označenia platobného miesta pre povinnosť žalovaného zaplatiť trovy právneho zastúpenia vo výške 318,73 Eur m e n í tak, že neurčuje (zástupcu) žalobcu ako platobné miesto.

II. Vo zvyšku napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

III. Žalobcovi n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením uložil povinnosť žalovanému zaplatiť žalobcovi trovy konania 6,70 Eur a k rukám zástupcu žalobcu trovy právneho zastúpenia vo výške 318,73 Eur, všetko do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

2. Rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil s použitím ust. § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, § 11 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. Vecne argumentoval tým, že k späťvzatiu žaloby došlo pre správanie sa žalovaného, ktorý nehnuteľnosť vypratá po podaní žaloby (čo skonštatoval okresný súd už vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí č. k. 16C/102/2012-237 zo dňa 22.10.2014 ako aj odvolací súd v rozhodnutí č. k. 9Co/434/2014-301 zo dňa 12.1.2016). Okresný súd teda aplikoval § 146 ods. 2 veta druhá Občianskeho súdneho poriadku a ďalej odkázal na svoje predchádzajúce rozhodnutie a rozhodnutie odvolacieho súdu (označené vyššie) a priznal žalobcovi náhradu trov konania za nevrátený súdny poplatok a trovy právneho zastúpenia. Zo znaleckého posudku znalca Ing. Antona Fuzáka č. 12/2011, ktorý si okresný súd zabezpečil (a bol zaslaný na vyjadrenie žalovanému), však nie je možné určiť hodnotu vypratávaných nehnuteľností (ich častí - diskotéka 300 m², reštauračný priestor Stará Pošta prízemie 250 m², second hand 64 m², ktoré boli predmetom žaloby na vypratanie, ktoré žalovaný užíval, pritom žalobca tieto ani z hľadiska vyčíslenia náhrady trov konania nešpecifikoval. Okresný súd pri vyčíslení náhrady trov konania (právneho zastúpenia) postupoval podľa § 11 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. (základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna trinástina výpočtového základu), keďže nebolo možné určiť hodnotu časti nehnuteľnosti, ktorá bola predmetom žaloby a žalobcove trovy právneho zastúpenia vyčísliť v sume 318,73 Eur za 3 úkony právnej služby: prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady 58,69 Eur, paušál 7,63 Eur, DPH, spolu 79,58 Eur, podanie žaloby vo výške 58,69 Eur, paušál 7,63 Eur, DPH, spolu 79,58 Eur, vyjadrenie k odvolaniu žalovaného vo výške 58,69 Eur, paušál 7,63 eur, DPH, spolu 79,58 Eur, späťvzatie žaloby 58,69 Eur,

paušál 8,04 Eur, DPH, spolu 79,99 Eur podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a/, b/ vyhl. č. 655/2004 Z. z. (v tejto časti si žalobca uplatňoval náhradu z hodnoty určenej posudkom, ktorú však nie je možné priznať).

3. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie žalovaný a žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Argumentoval tým, že konanie nedospelo ani k prvému pojednávaniu, jednalo sa o fiktívnu, neúčelnú, nedôvodnú žalobu, pritom poukázal na čestné prehlásenie K. F. predložené žalovaným už k odvolaniu proti uzneseniu Okresného súdu č. k. 16C/102/2012-237 zo dňa 22.10.2014.

4. Žalobca odvolací návrh nepodal, k doručenému odvolaniu žalovaného uviedol, že napadnuté uznesenie považuje za správne, tvrdenia žalovaného (poukaz na čestné prehlásenie K. F.) za irelevantné. Poukázal na dohodu o ukončení právneho zastúpenia zo dňa 6.11.2014 so spoločnosťou Advokátska kancelária Kucek & Partners, s.r.o. IČO: 36 865 192, so sídlom Bratislava, Šoltésovej 12, ktorá od 6.11.2014 nie je už v postavení právneho zástupcu žalobcu, preto navrhuje napadnuté uznesenie v časti určenia platobného miesta v súvislosti s trovami právneho zastúpenia zmeniť a uložiť žalovanému povinnosť zaplatiť náhradu trov konania vo výške 6,70 Eur a trov právneho zastúpenia vo výške 318,73 Eur na účet žalobcu vedený vo V. úverovej banke, a.s., č. účtu Q v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia. Právo na náhradu trov odvolacieho konania navrhol stranám nepriznať.

5. Keďže v zmysle § 470 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016 - ďalej len CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované, s poukazom na čl. 2 ods. 1 CSP podľa ktorého ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, odvolací súd posudzoval podmienky pre podanie odvolania v zmysle v čase jeho podania účinného Občianskeho súdneho poriadku.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie voči napadnutému uzneseniu bolo podané včas (§ 204 ods. 1 v čase podania odvolania účinného zák. č. 99/1963 Z.z. Občianskeho súdneho poriadku - ďalej OSP, aktuálne § 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 201 OSP, akt. § 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťal (§ 201 a 202 OSP, akt. § 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 205 ods. 1 OSP, akt. § 127 a § 365 CSP) a že odvolatelia použili zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 písm. f/ OSP, ktoré má ekvivalent v § 365 ods. 1 písm. h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie nad rozsahom odvolania (§ 212 ods. 1 akt. § 379 písm. a) CSP) a v medziach daných dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 CSP v napadnutej časti týkajúcej sa výšky priznaných trov ako aj trov právneho zastúpenia, avšak v časti určenia platobného miesta bolo potrebné toto zmeniť v zmysle § 388 CSP.

7. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, vymedzeným dôvodmi odvolania a rozsahom podľa § 379 písm. a) CSP, bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol správne, ak žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy konania 6,70 Eur a k rukám zástupcu žalobcu trovy právneho zastúpenia vo výške 318,73 Eur, všetko do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

8. Z obsahu spisu v preskúmvanej veci odvolací súd zistil, že žalobca sa voči žalovanému domáhal vypratania nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v katastrálnom území K., obec K., okres Trnava - budova so súpisným číslom XX na parcele reg. „C“ č. 766, zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX. Pred začatím pojednávania vzal žalobca žalobu späť v celom rozsahu a žiadal, aby súd prvej inštancie zaviazal žalovaného na náhradu trov konania žalobcu. Uznesením č. k. 16C/102/2012-237 zo dňa 22.10.2014 okresný súd konanie zastavil a rozhodol, že žalobcovi bude vrátený súdny poplatok vo výške 92,80 Eur, ďalej uložil žalovanému povinnosť do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 6,70 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 3.039,12 Eur (v časti zastavenia konania právoplatné dňa 8.12.2014). Uznesením č. k. 9Co/434/2014-301 zo dňa 12.1.2014 Krajský súd v Trnave zrušil uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti trov konania a vec mu v zrušenej časti

vrátil na ďalšie konanie, pritom v odôvodnení konštatoval, že „súd prvej inštancie postupoval správne, keď konanie po späťvzatí žaloby zastavil, pričom súhlas žalovaného so späťvzatím nebol potrebný, nakoľko k späťvzatiu došlo pred začatím pojednávania. Zároveň uviedol, že rozhodujúc o trovách konania účastníkov správne aplikoval ustanovenie § 146 ods. 2 veta druhá Občianskeho súdneho poriadku, keď správne vyhodnotil, že k späťvzatiu žaloby došlo pre správanie sa žalovaného, ktorý nehnuteľnosť vypratá po podaní žaloby. Obrana žalovaného, že už v čase podania žaloby nehnuteľnosť neužíval, neobstojí. Preskúmaním obsahu spisového materiálu odvolací súd zistil, že žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe nenamietal nedôvodnosť žaloby o vypratanie nehnuteľnosti z dôvodu, že nehnuteľnosť neužíva, naopak, uviedol, že nehnuteľnosť prevzal, zabezpečuje jej funkčnosť a kryje finančné a projektové zázemie. Je teda zrejmé, že žalovaný mal nehnuteľnosť vo svojej dispozícii a s touto mohol nakladať“. V závere uložil súdu prvej inštancie vyzvať žalobcu na doručenie hodnoverného rovnopisu znaleckého posudku a oboznámiť s ním žalovaného, vysporiadať sa s tým, prečo vychádzal pri určení odmeny z hodnoty celej nehnuteľnosti, žalobou sa žalobca síce domáhal vypratania celej nehnuteľnosti, (nájomná zmluva, neplatnosťou ktorej svoju žalobu odôvodnil sa týkala nebytových priestorov - diskotéka 300 m², reštauračný priestor Stará Pošta prízemie 250 m², second hand 64 m²).

9. Podľa § 146 ods. 1 písm. c) OSP, žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené. Podľa ods. 2 vety prvej rovnakého paragrafu, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy a napokon vety druhej tu citovaného odseku 2 ustanovenia, ak sa pre správanie odporcu (žalovaného) vzal späť návrh (žaloba), ktorý bol podaný dôvodne (tu rozumej i vzala späť žaloba podaná dôvodne), je povinný uhradiť trovy konania odporcu (tu žalovaný).

10. Ustanovenie § 146 ods. 1 písm. c) OSP predstavuje výnimku zo zásady zodpovednosti za výsledok konania, pri ktorej uplatnení nemá žiaden z účastníkov konania (strán) právo na náhradu jeho trov (trov konania vzniknutých tomu účastníkovi - strane a ním platených), ak konanie neskončilo vydaním vecného rozhodnutia o predmete sporu (najmä rozsudku vyhovujúceho žalobe celkom či len čiastočne, resp. žalobu celkom zamietajúceho), ale došlo k jeho zastaveniu. I takáto výnimka sa však neuplatňuje automaticky, keď sama predstavuje pravidlo, z ktorého existujú ďalšie 2 výnimky umožňujúce za splnenia v zákone celkom konkrétne vymedzených podmienok uloženie povinnosti na náhradu trov konania niektorému z účastníkov (strán) konania. Uplatnenie ktorejkoľvek z týchto výnimiek (majúcich pôvod v oboch vetách § 146 ods. 2 OSP) tak najmä predpokladá vznik trov majúcich sa nahraďť aspoň na jednej strane sporu (v opačnom prípade niet dôvodu pre použitie takejto výnimky), ale tiež procesnú situáciu, pri ktorej náhradu trov konania vôbec možno uložiť či priznať (pri zastavení konania medzi existujúcimi účastníkmi (stranami) pre späťvzatie žaloby).

11. Prvá veta § 146 ods. 2 OSP (ekvivalentne § 256 ods. 1 CSP) so zavinením na zastavení konania pracuje výlučne z procesného hľadiska a zásadne zavinenie pričíta iniciátorovi konania. Tým je v tzv. základnom konaní na súde prvej inštancie žalobca v sporovom konaní. Zavinenie na zastavení konania pre späťvzatie žaloby síce nemusí byť vždy pričítané žalobcovi, podmienkou postupu podľa § 146 ods. 2 veta druhá OSP je však 1. možnosť aspoň predbežného záveru o dôvodnosti žaloby a 2. správanie osoby či viacerých osôb, voči ktorej alebo ktorým požiadavka uplatnená žalobou smeruje, donucujúce žalobcu k späťvzatiu žaloby (teda také správanie, ktoré je na jednej strane výlučným správaním žalovaného bez možnosti žalobcu ho ovplyvniť a na druhej strane je so späťvzatím inak dôvodnej žaloby aj v priamej príčinnej súvislosti).

12. V tejto súvislosti je dôvodné prihliadnuť aj na ustálenú rozhodovaciu prax. Nárok na náhradu trov konania je nárokom vyplývajúcim nie z hmotného, ale procesného práva, preto otázku, či išlo o dôvodne podanú žalobu, je nevyhnutné posudzovať z procesného hľadiska, t. j. z hľadiska vzťahu výsledku chovania žalovaného k požiadavke žalobcu. Ide teda o to, či sa žalobca domohol uplatneného nároku alebo nie, pričom súd neskúma, či by bol žalobca v meritórnom konaní úspešný alebo nie (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 25.10.2010, sp. zn. 3 Sžo/225/2010).

13. S ohľadom na vyššie uvedené sa odvolací súd s odvolacou argumentáciou žalovaného nestotožnil a naopak sa stotožnil s aplikáciou § 146 ods. 2 veta druhá OSP (účinného v čase rozhodovania) súdom prvej inštancie, keď bolo nutné aplikovať druhú vetu § 146 ods. 2 OSP (akt. § 256 ods. 1 CSP), a teda pričítať zavinenie na zastavení konania výlučne žalovanému, keď nemal žiaden dôvod meniť svoj

právny názor v tejto otázke, ktorý skonštatoval už vo svojom skoršom zrušujúcom rozhodnutí uvedenom v odseku 8. Súd prvej inštancie sa záväzným právnym názorom odvolacieho súdu riadil aj v napadnutom rozhodnutí. Za stavu veci by nepriznanie náhrady trov konania žalobcovi, ktorý nezavinil zastavenie konania nielen v rozpore so zásadami slušnosti, ale odporovalo by to i záujmu na spravodlivom usporiadaní veci. Odvolací súd dôvodnosť a počet úkonov právnej služby v spojení s výškou priznanej náhrady trov právneho zastúpenia ako aj výškou priznaných (iných) trov konania nepreskúmal, keďže uvedené nebolo napadnuté osobitnou odvolacou argumentáciou žalovaného, a preto v tejto časti podľa § 387 ods. 2 OSP odkazuje na obsah odôvodnenia napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie na strane 2 a 3.

14. Podľa § 263 CSP (obdobne § 149 ods. 1 OSP v znení ku dňu rozhodovania súdu prvej inštancie), ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta.

15. Rozhodnutie v zmysle § 149 ods. 1 OSP (obdobne § 263 CSP) o tom, že náhrada trov konania má byť zaplatená advokátovi (právnemu zástupcovi), je len určením platobného miesta.

16. Ak je účastník zastúpený advokátom a bola mu prisúdená náhrada trov konania, účastník, ktorý bol zaviazaný, je povinný zaplatiť na účet advokáta; prípadné vzájomné vzťahy sú samostatným vzťahom advokáta a klienta (účastníka). V takomto prípade je advokát len platobným miestom na zaplatenie náhrady trov konania priznaných účastníkovi konania; ustanovenie § 149 ods. 1 OSP nemá žiaden dopad na procesné ani hmotné práva a povinnosti tretích osôb. Rozhodnutie súdu o povinnosti nahraďiť trovy konania je právnym titulom, ktoré vymedzuje oprávnený a povinný subjekt, obsah uloženej povinnosti a prípadne i miesto plnenia (pozri uznesenie NS SR sp. zn. 5MCdo 9/2008 zo dňa 26.1.2010).

17. Z obsahu spisu vyplýva, že v čase rozhodovania súdu prvej inštancie (dňa 2.5.2016) žalobca už nebol podľa (§ 25 OSP) zastúpený advokátom, keďže v zmysle Dohody o ukončení právneho zastúpenia na základe plnomocenstva zo dňa 6.11.2014 (na č.l. 299) sa žalobca a spoločnosť Advokátska kancelária Kuček & Partners, s.r.o., IČO: 36 865 192, so sídlom Bratislava, Šoltésovej 12, dohodli na ukončení právneho zastúpenia aj v preskúmvanej veci.

18. Odvolací súd má za to, že záver súdu prvej inštancie, ktorý vo svojom rozhodnutí určil ako platobné miesto pre povinnosť žalovaného zaplatiť náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 318,73 Eur právneho zástupcu nebol správny, keďže v súvislosti so skutočnosťou uvedenou v odseku 16 došlo k zániku akéhokoľvek postavenia právneho zástupcu (označeného v odseku 17) žalobcu vo vzťahu k súdnemu konaniu a nebol teda naplnený zákonný predpoklad v zmysle § 149 ods. 1 OSP, a preto už nebolo možné určiť advokáta (zástupcu) žalobcu ako platobné miesto, keďže právo na zaplatenie aj náhrady trov právneho zastúpenia podľa výsledku konania patrí žalobcovi a jemu je žalovaný povinný zaplatiť trovy konania, vrátane trov právneho zastúpenia.

19. S poukazom na vyššie uvedené, po vyčerpaní odvolacích dôvodov, bolo preto dôvodné aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v časti, ktorou bol určený právny zástupca (žalobcu) ako platobné miesto podľa § 388 CSP zmeniť a vo zvyšnej časti podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správne potvrdiť.

20. V odvolacom konaní fakticky plne úspešnému žalobcovi vznikol zásadne nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1 § 256 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP), o ktorom v zmysle § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP musí aj bez návrhu rozhodnúť odvolací súd, keďže týmto rozhodnutím sa predmetné konanie končí. O výške náhrady trov konania v takom prípade v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

21. Z obsahu spisu však vyplýva, že v danom prípade úspešný žalobca si výslovne neuplatnil, ani nevyčísľil a podľa obsahu spisu mu ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

22. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem, navyš podľa obsahu spisu

jej v odvolacom konaní ani žiadne nevznikli. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia Civilného sporového poriadku alebo iného zákona (analogia legis alebo iuris).

23. Odvolací súd preto s použitím Základných princípov čl. 4 ods. 2 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov konania žalovanej rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúcim procesnú ekonomiu rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavné nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

24. Odvolací súd s poukazom na uvedenú argumentáciu potom rozhodol tak, že žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

25. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).